

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodvs Expeditæ Confessionis Tum pro Confessarijs, tum pro Pœnitentibus

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

Cap. V. Circa quartum Decalogi præceptum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41773

dit licita: tunc fregit ieiunium
peccavitque cum onere illud
peccatum confitendi: non verò
tertia vice, vel quarta simili,
quia hæc ieiunium iam fractum,
& quasi demortuum invenit.

C A P V T V.

Circa Quartum Decalogi
præceptum.

§. 1.

*De Injuria inflicta parentibus,
filiis, uxora.*

Regula hujusmodi esse
poterit. Omnis iniuria
gravis facta Parentibus (quo
nomine venit etiam Avus, &
Proavus) quæ adversatur amo-
ri, & pietati illis debitæ, est dis-
versæ speciei ab injuriis, cui-
cumque alteri proximo allatis;
I 2 quare

quare erit apud Sacerdotem afferenda *a*

a Vide

Azor to. 2

l. 2. c. 2. q. 2

Bonac.

de pœn. d. 5

q. 5. sect. 2

p. 2. §. 3

dis. 3. n. 15.

2 Hinc percussio, occisio, contumeliæ, detractio gravis, gravis infamatio factæ Parentibus, sunt in Confessione specialiter explicandæ. Contra verò, furtum factum eisdem, non semper est explicandum, nisi quando tantum filius furaretur, ut Pater depauperaretur. Ratio est, quia quodlibet furtum est quidem contra iusticiam, sed non contra pietatem, nisi casu dicto, vel simili.

3 Quod dictum est de Occisione, Percussione, &c. dic in peccatis odii, quo scilicet eiusmodi, vel similia mala parenti contra pietatem optas, *b* quia adhuc tale desiderium debito amori erga parentes opponitur.

b Molin. 1

to. de ju-

stit. d. 7.

circ. fin.

c De Lug.

de pœn. d.

16. sect. 6.

n. 303.

4 Eadem regula servanda in filiis erga parentes, servari etiam debet in Parentibus, Avifque erga Filios, Nepotisque, ac-

que

que in Coniuge erga alium Coniugem; nam & ii debent sibi invicem peculiarem, specieque morali diversum amorem. Illud tamen observandum, facilius filium peccare contra Patrem, quàm hunc contra filium. Si quidem percussio v. g. vel contumelia, quæ facta à Patre in Filium, propter auctoritatem paternam est levis, gravis erit illata à filio contra patrem.

5 His dictis confurgit difficultas. An hæc omnia peccata contra pietatem eiusdem sint speciei, atque adeo an satis sit dicere. Ego graviter percussi eum, cui reverentiam ex pietate debebam: an potius dicendum, Percussi patrem, vel filium, vel uxorem: nam videtur prius satis esse: omnia enim sunt contra debitam sanguinis coniunctionem.

6 Nihilominus ego puto, ea moraliter, in specie ultima differre:

ferre : apprehendo enim multum interesse inter percussio-
nem, qua pater, quamvis iniu-
stè, sed tamen pollens auctorita-
te paterna, filium percutit: tunc
enim solum delinquit contra
sanguinis coniunctionem, quam,
qua filius Patrem: nam tunc fi-
lius non solum peccat contra
prædictam coniunctionem: sed
etiam maximè contra reveren-
tiam patri debitam. Patris er-
go, aviq; proavique iniuriæ con-
tra filiū, nepotemve constituunt
unam speciem: at iniuria horum
contra illos, aliam. Rursus in-
iuria prædictorum est diversa,
specie ab iniuria uxoris contra
virum: quia in diversa, ut ex se
constat, radice fundatur debitus
inter hos amor. At iniuriam
inflictam viro ab uxore, vel uxori
à viro: non puto specie differre,
esto iniuria uxoris contra vi-
rum, utpote contra maiorem, sit
aliquanto gravior, quam iniuria
viri

viri contra uxorem. Ratio est, quia non adest illa differentia modo tradita numero præcedente, nec alia, specificationem inducens. Ex quibus collige v. g. uxoricidium, & viricidium non differre specie; quare nec necessario in Confessione declaranda; sicuti contra, parricidium, filicidium, & uxoricidium differre specie, atque adeo specialiter explicanda.

§. 2.

De Injuria illata fratri, sorori, & aliis.

a In l. unica c. de his, qui

INjuriam illatam fratri, vel sorori, judicio specie moralis differre ab injuria facta parentibus, vel filiis. Ratio est, quia satis diversa deformitas apparet in illa, quam in hac. Unde Leges, & quæ parricidii poena mulctant filium, qui occidit

parentes, vel liberos occiderunt, & in §.

Alia de iure de lex, inst. de public. iudiciis.

vum, vel proavum, vel quemlibet ascendentem: eandem poenam parricidii extenderunt contra patrem, qui occidit filium, vel nepotem, vel quemlibet descendentem: & rursus extenderunt eandem *b* parricidii poenam contra occidentem propriam uxorem, vel proprium virum: non tamen extendisse ad occidentem fratrem, vel sororem unquam invenio.

b In l. 1. ff ad leg. Pomp. de parricid. Leg. Mol. tr. de just. 10. 4. d. 26. n. 5.

c De Lug. d. 16. de pen. sec 6 n. 307.

9 Sed dubitant doctores an injuria inflicta fratri, vel sorori sicuti differt ab injuria inflicta parentibus, ita differat ab injuria contorta externis. Dico differre, atque adeo necessarium explicandum in Confessione esse, injuriam fuisse factam fratri, vel sorori. Ratio est, quia longe diversa obligatio residet in fratre respectu fratris, quam respectu aliorum, ut ex se patet. Unde vides fratricidium discriminari specie (semper intellige, specie

specie morali) tum ab homicidio, tum à parricidio, tum ab uxoricidio; ab sororicidio verò non puto differre, sicuti nec injuria, seu percussio facta à fratre contra sororem, differt à percussione sororis contra fratrem, propter æqualem inter eos obligationem.

20 In injuriis contra alios propinquitatis gradus, præter dictos non habetur nova species, & quare nec tales remotiores gradus in Confessione aperiendi. Idemque dic in peccatis, (abstrahendo à percussione, &c.) factis contra Sacerdotem. ratio utriusque est quia, licet aliquando graviores sint ejusmodi injuriæ; non tamen videntur in communi prudentum æstimatione ad diversitatem specificam pertinere. Dixi (abstrahendo, &c.) nam quando Clericus, vel Religiosus percuteretur, vel necaretur; esset id exprimendum,

d Bonac. dicta d. 5. q. 5. sect. 2. e Ra. p. 2. § 2. diff. 3 n. 15 e De Lug. dicta d. 10 sect 6. n. 310. cont. Bonac.

propter Canonem. *Si quis sus-
dente, annexamque excommuni-
cationem, &c.*

11 Injuriam factam Principi, seu Superiori non semper conferunt novam speciem, sed solum quando est talis injuria, ut graviter contra observantiam virtutem fiat: ad quod certè requiritur, non quæcunque gravis culpa, sed illa, quæ fit contra Superiorem, ut Superior est, vel quæ redundat in detrimentum eorum, quæ Superiori competunt; ut si ille occideretur, vel ut Superior contemneretur, &c.

12 Denique injuria contra insignem tuum benefactorem, vel non differunt specie à ceteris, vel si differunt, cum solum sint contra Gratitude[m], quæ virtus ex se sola non affert communiter obligationem nisi liberam; non apparet *f* unde hæc sola afferre debeat diversitatem specificam,

f Sic puto
cont. De
Lug. ibid.
§. 311.

ficam, quæ sit ex obligatione
gravi subdenda Confessariis.

C A P V T VI.

Circâ Quintum Decalogi
præceptum.

§. I.

*De quibusdam speciebus
Homicidii.*

DE unica actione, seu
ictu, quo quis simul plu-
res occidit; diximus supra cap. 1.
§ 9 ubi etiam actum est de uni-
ca voluntate, qua quis vult occi-
dere simul plures. Egimus etiam
capite præcedente de differen-
tia Parricidii, & similium à sim-
plici homicidio, &c.

2 Solum hic, antequam ad
ulteriora progrediamur, adver-
to: si quis aliquem occidat, &
postea